

— при условията на евентуалност, отново в резултат от посочената отмяна, ако фазата на производството позволява това, делото да бъде върнато на Общия съд, който да се произнесе с решение по него.

Правни основания и основни доводи

Общият съд допуснал грешка, като не приел, че Eulex има качеството на служба или агенция на Европейския съюз по смисъла на член 263 ДФЕС и като го приравнил на делегациите. Освен това по същество Общият съд е трябвало да признае наличието на извинима грешка.

От посочените грешки при прилагане на правото произтичало нарушение на принципа на ефективна съдебна защита, насочен към пълното осъществяване на правото на защита, и представляващ необходима последица от принципа на равенство.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 7 август 2013 г. — Société Fonderie 2A/Ministre de l'Économie et des Finances

(Дело С-446/13)

(2013/С 304/12)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Société Fonderie 2A

Отговорник: Ministre de l'Économie et des Finances

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на Шеста директива [77/388/ЕИО] ⁽¹⁾, съгласно които се определя мястото на вътреобщностна доставка, да се тълкуват в смисъл, че доставката на стока от едно дружество на клиент в друга страна от Европейския съюз след преработка на стоката за сметка на продавача в обект на друго дружество, разположен в страната на клиента, е доставка между страната на продавача и страната на крайния получател или доставка в рамките на страната на последния от обекта, в който е извършена преработката?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 147, стр. 1).

Жалба, подадена на 6 август 2013 г. от Riccardo Nencini срещу решението на Общия съд (трети състав), постановено на 4 юни 2013 г. по дело Т-431/10 — Nencini/Европейски парламент

(Дело С-447/13 Р)

(2013/С 304/13)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Riccardo Nencini (представител: М. Chiti, avvocato)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

— да се отмени, след установяване, ако е необходимо, на недействителността/незаконосъобразността на член 85б от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 ⁽¹⁾ на Комисията от 23 декември 2002 година, и на член 73а от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 ⁽²⁾ на Съвета от 25 юни 2002 година, решението на Общия съд на Европейския съюз от 4 юни 2013 г. по съединени дела Т-431/10 и Т-560/10, Nencini/Европейски парламент, и да се обяви, с изменение на същото решение, при уважаване на правните основания за обжалване пред Общия съд на Европейския съюз, незаконосъобразността на обжалваните пред първата инстанция актове,

— при условията на евентуалност, в случай че оспорената хипотеза на осъждане на г-н Nencini да възстанови оспорените суми бъде потвърдена, да се определи отново — след отмяна и изменение на обжалваното решение — по справедливост размерът на сумите или да се изпрати преписката на Генералния секретар на Европейския парламент, който да определи нов размер на оспорената сума по справедливост,

— да се отмени решението в частта му относно съдебните разноски и след това да бъде изменено, като се възложат на Парламента съдебните разноски по дело Т-431/10, както и като се възложат на Парламента съдебните разноски по дело Т-560/10 или във всеки случай като се разпореди те да бъдат компенсирани,

— във всички случаи, да се осъди Европейският парламент да заплати съдебните разноски през настоящата инстанция.

Правни основания и основни доводи

На първо място, жалбоподателят изтъква нарушение на правната уредба относно давността, и на принципите на правна сигурност, ефективност и разумност. Общия съд е отхвърлил оплакванията на жалбоподателя, приемайки, че давностните срокове започват да текат от нотифицирането на решението за възстановяване и на дебитното известие, тоест единадесет години след прекратяването на парламентарните функции на г-н Nencini.

На второ място, жалбоподателят изтъква грешка при прилагане на правото, що се отнася до нарушението на принципите на състезателност и на ефективна защита, тъй като елементите в подкрепа на решението се различават отчасти от оспорените.

На трето място, той се позовава на погрешно прилагане на правната уредба относно разноските и надбавките на членовете на Европейския парламент както по отношение на оспорените суми за пътни разноски, така и относно оспорените суми за секретарски услуги. По-конкретно се изтъква, от една страна, неправилното тълкуване на понятието „местоживеење“, което не може да съвпада с понятието за формално „пребиваване“, и от друга страна, липсата на незаконосъобразност от различни гледни точки, както и противоречивостта на това непосочването на имената на всички получатели на надбавки за секретарски услуги да се счита за обикновена „формална нередовност“, но тя да се приеме за непоправима в светлината на обърканата нормативна уредба, съществувала през съответния период.

На четвърто място, жалбата се основава на нарушение на принципа на пропорционалност при определяне на сумата, предмет на възстановяване. Осъждането за заплащане на цялата получена сума би било абсурдно.

Накрая, жалбоподателят критикува грешката при определянето на съдебните разноски по делото за сметка на г-н Nencini. Направените съдебни разноски по жалбата срещу първото решение, впоследствие оттеглена, се дължали на погрешно поведение на насрещната страна, която впрочем е признала тази нередност, като е заменила — след нотифицирането на първата жалба — решението с друго такова на италиански език.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

Определение на председателя на втори състав на Съда от 24 юли 2013 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-468/11) (¹)

(2013/C 304/14)

Език на производството: испански

Председателят на втори състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 340, 19.11.2011 г.

Определение на председателя на четвърти състав на Съда от 10 юли 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunalul Giurgiu — Румъния) — SC Volksbank România SA/Comisariatul Județean pentru Protecția Consumatorilor Giurgiu

(Дело C-123/12) (¹)

(2013/C 304/15)

Език на производството: румънски

Председателят на четвърти състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 151, 26.5.2012 г.

Определение на председателя на Съда от 15 юли 2013 г. (преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle — Белгия) — Guy Kleynen/Conseil des ministres

(Дело C-99/13) (¹)

(2013/C 304/16)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 141, 18.5.2013 г.